

Dopis z Růženeckého kostela číslo 75

Milí přátelé, členové našeho společenství modlitby,

přijměte naše pozdravení v čase, kdy se rok neúprosně blíží k svému završení. Pole už dozrála ke žnám a za dveřmi je podzim. Doba plná barev proniknutá vděčností, doba hojnosti a plodů téměř celoroční práce. V dnešním dopise bych vám rád nabídl také rozpomenutí se na další událost z putování izraelitů do zaslíbené země. Možná v něčem odkryjeme její souvislost s naší realitou a zahlédneme poselství naděje.

V sedmnácté kapitole knihy Exodus je popisována situace lidí, která se možná v něčem podobá tomu, co jsme prožívali i o prázdninách. Lidé jsou na cestě, potřebují vodu a když ji nemají, tak se po ni shánějí. Bez vody to nejde dál.

Izraelité jdou pouští a stěžují si, že mají žízeň, a dožadují se na Mojžíšovi, aby s tím něco udělal. Stěžují si také na Hospodina a zahrnují ho výčitkami: Přece jste nás nevyvedli z Egypta, abyste nás umožili žízní.

Voda je život a oni ji nemají. Jejich prahnutí po vodě je také existenciálním prahnutím po životě. Paradoxním způsobem vyvěrá voda a tedy život ze skály, z kamene, z čehosi „mrtvého“, co obvykle na cestě překáží a cestu znepríjemňuje.

Když čtu tuto událost a přemýšlím o ní v souvislosti s blížícím se podzimem, představuji si životní příběhy lidí, které jsou také těžké a neúprosné jako kámen. I stáří bývá přirovnáváno ke kameni – je podobně těžké, neúprosné a tvrdé. Člověk si připadá jako skála na cestě druhých a přesto – ve starozákonním příběhu z ní vytryskla voda a zahnila žízeň. Lidé mohli jít dál vstříc zaslíbené zemi.

Kéž se nám daří jít po cestě života s vděčností a radostí – a bez zatrpklosti a stěžování si sklízet, když přijde čas, plody svého života. Pak i skála může oživnout, obnovit sílu a naplnit jednotvárnou cestu mnoha barvami života. To je veliké ujištění o Boží přítomnosti uprostřed svého lidu a o naději života proti beznaději.

Přeji sobě i vám, abychom dokázali vidět vodu přinášející život tryskající ze skal našeho putování. Přeji naději, že i skála může vydat vodu, že podzim v sobě ukrývá svou krásu a že Bůh člověka neopouští.

Na závěr mi dovoluť ještě jednu prosbu. V případě, že víte, že někdo z vašeho okolí byl členem našeho společenství a zemřel, sdělte nám tuto skutečnost, abychom mohli jeho desátek přidělit někomu jinému. Modleme se společně za zemřelé členy našeho společenství. Děkuji.

Povězte o našem společenství modlitby i lidem ve vašem okolí. Rádi vám také zašleme knihu o Růženeckém kostele s mnoha barevnými fotografiemi.

Každou sobotu je v 9.00 hodin mše svatá v Růženeckém kostele ke cti Panny Marie za živé a zemřelé členy našeho společenství.

Září 2009